

Đà Lạt TrờiƠi Là Đà Lạt

Tôi mở nhật báo Zing.vn, đọc bài, hoảng hồn, khóc thét!
Đây, bạn đọc đi, bạn biết...lý do Đà Lạt bập bênh! (*)

Không ai thương Đất Nước mình, người ta sống làm chi nhỉ?
Đà Lạt đất trời sơn thủy...bây giờ thấy thủy không sơn!

Không còn một chút đất còn / để cây đâm chồi đơm lộc!
Ông Trời, ở cao phải khóc...từ nay cơn lụt hàng năm?

Tôi khóc, không thể khóc thầm, khóc đi! Mọi người hãy khóc!
Gọi là Quê Hương Tổ Quốc...mà đi giải phóng thế sao?

Ba Mươi Tháng Bốn lậ trào, Bốn Lăm Năm Sau lũ lụt!
Xã Hội Chủ Nghĩa Chủ Ngục! Đù cha đù mẹ giát giường...(**)

Lại nhớ thơ ông Tú Xương, mỗi lần trở mình thắt ruột!
Lại nhớ Thầy Cô cây thước: "Đánh con đi, kẻ tàn binh!"

Tổng Bí Thư Đảng kiêm Chủ Tịch Nước không bất bình!
Chủ Tịch Quốc Hội không bất bình!
Thủ Tướng Chính Phủ không bất bình!
Báo Zing đăng bài chó đẻ!

Đù cha tiếp theo đù mẹ! Trời ơi thơ ông Tú Xương...
chung quy tại cái giát giường...giống như bức Dư Đồ Rách?

*Tản Đà, cũng thơ như hạch / mà bắt người ta đứng coi
Sông Sông Núi Núi Khéo Bia Cười...(***)*

Trần Văn Lệ

(*) link: <https://news.zing.vn/nha-kinh-phu-trang-doi-khien-da-lat-thanh-song-post976744.html>

(**) thơ Trần Tế Xương

(***) thơ Tản Đà